

PREDSEDNIKU HINDENBURGU SE BLIZA ZADNJA URA

ITALIJANSKA VLADA JE VČERAJ PRECEJ ULJUDNO ODGOVORILA NA SVARILO BEOGRADA

Vsa nemška javnost napeto pričakuje zdravniških bulletinov. — Predsednik je star že šestinosemdeset let. — Hitler ga namerava obiskati. — Italija pravi, da z ozirom na položaj v Avstriji ni hotela ravnati na svojo pest. — Mnenje jugoslovanskega časopisja.

BERLIN, Nemčija, 31. julija. — Vsa Nemčija napeto pričakuje nadaljnjih poročil o zdravstvenem stanju težko obolelega predsednika von Hindenburga. Ljudje so zelo razburjeni, ker pravi uradni bulletin, da mora biti pripravljena Nemčija na najhujše.

Hindenburg je star že 86 let ter je že pred par tedni zbolel. Vsaki krizi je pa dosedaj sledilo izboljšanje. Slednjič so bili pa pozvani k njemu najslavnejši nemški zdravniki, ki pa nimajo dosti upanja.

Bulletin, ki so ga izdali zdravniki ob petih popoldne, se glasi: —

— Predsednik se prav dobro zaveda vsega, kar se godi okrog njega. Po zajtrku je nekoliko vstal, pa je kmalu moral leči. Žili mu počasi utriplje, toda močno.

Z letalom je dospel iz Monakova kancler Hitler. Skoro gotovo se bo še danes podal v grad Neudeck k staremu predsedniku. V slučaju njegove smrti se bo najbrž Hitler polastil predsedstva nad nemško republiko.

Hitler je pozval v Berlin vse člane kabineta, ki se večinoma nahajajo na počitnicah. Jutri ali pojutrišnjem se bo vršila važna kabinetna seja.

DUNAJ, Avstrija, 31. julija. — Napetost med Avstrijo in Nemčijo se je znatno povečala, ko je avstrijski propagandni minister Walter Adam v svojem govoru po radio izjavil, da je neka nemška agencija vpriporila prejšnjo sredo puč na Dunaju.

RIM, Italija, 31. julija. — Danes je bilo uradno objavljeno, da Italija ni nameravala na lastno pest posredovati v avstrijski krizi.

To je odgovor na svarilo Beograda, da bi utegnili imeti intervencija ene same države usodopolne posledice.

Nadalje je rečeno v izjavi, da Italija ničesar drugega ne namerava kot zaščititi neodvisnost Avstrije. Če bi še kakšna druga država imela isti namen, bi bil Rim popolnoma zadovoljen.

Odločno je bilo zanikano poročilo, da je Mussolini telefonično posvaril nemškega kanclerja Hitlerja, da mora nazijska agitacija v Avstriji ponehati. Italija promatra sedanji položaj s popolnim mirom.

Značilno je tudi, da so začeli italijanski listi bolj mirno in spravljivo pisati, kar se je brez dvoma zgodilo na vladni migljaji. Zadnje dni so časopisi kar divjali in ščuval k intervenciji.

Italijanska armada se še vedno nahaja ob meji, toda do kakšnih incidentov doslej še ni prišlo.

BEOGRAD, Jugoslavija, 31. julija. — "Novosti" pišejo, da je jugoslovanska javnost zelo ogorčena, ker je Mussolini koncentriral svoje vojaštvo v tako neposredni bližini jugoslovanske meje. Italijani gre seveda predvsem za to, da se proslavi pred svetom, toda baš ta želja utegne pahnuti Evropo v novo vojno.

Jugoslovanski vladni krogi so prepričani, da je za zmede v Avstriji v prvi vrsti odgovor Italija, kar pa hoče sedaj popraviti.

Če bi ne imela avstrijska vlada v Rimu dobrega zaveznika, bi si nikdar ne drznila proti socialstom tako odločno nastopiti kot je nastopila meseca februarja. Nazijci bi ne imeli nikdar toliko uspeha, če bi bili v Avstriji še socialisti na površju. Z drugimi besedam rečeno: brutalno zatrtje socialistične vstaje je omogočilo nazijski puč.

Morilca Dollfussa sta bila obešena

POSLEDICE SILNE SUŠE

Cowboyi postrelijo p o 1000 glav živine na dan. Dosedanja škoda znaša \$1,613,000,000.

Po državi Texas jahajo cowboyi od ranche do ranche in postrelijo po 1000 glav živine na dan, do jo rešijo strahne smrti vsled žeje. V Oklahomi na tisoče farmerjev strelja zajce, da morejo nasititi svoje otroke. V Iowi pripelje vneko mesto vsak dan 42 železniških tankov vode iz reke Missouri.

V severni Dakoti je iz železniških vlakov mogoče videti zelene planjave, toda to je samo plevel, ki je prerastel uničena žitna polja. V Missouriju se je posušilo vse drevje in listje pokriva tla kot v jeseni. V bližini Lamar, Colo. ne bi bil živ niti eden farmer, ako vlada ne bi preživljala ljudi.

Časopisje na zapadu niti približno ne more oceniti škode. Škoda pa gotovo presega 1 milijardo šeststotintrinajst milijonov dolarjev. Zvezna vlada je že določila za pomoč farmerjem \$500,000,000. Samo v juliju je vlada že izdala za pomoč \$20,000,000 in te pomoči je bilo določenih 3,200,000 ljudi. Rdeči križ skrbi za 40,000 duš. Vladi pa izločuje načrt, da se farmerji izselijo iz raznih krajev dežele.

Vlada kupuje živino po vsem zapadu. Slabo živino postrelijo in zagrebejo, boljše pa pošiljajo v klavnice.

Vladni inženirji ertajo arteezjske vodnjake v Wyomingu in Kansasu. Uradniki poljedelskega departamenta svetujejo ljudem v državi Colorado, Illinois, in South Dakota, kako morejo rešiti, kar je še mogoče rešiti.

Kriza je premagala vlade držav Oklahomi in Arkansasa. Oblasti so dvignile roke in ne store ničesar, ker ne morejo ničesar storiti.

Kaj je povzročilo fetošno nenačrtno slušo, ne more razložiti niti zvezni vremenski urad. Najboljša odpomoč proti suši bo najbrže načrt predsednika Roosevelta, ki hoče skozi države, v katerih vlada najhujša suša, napraviti gozdni pas, ki bo širok 100 milj in bo segal od Kanade do Texasa. Ta pas bo imel namen, da zadržuje viharje, ki prihajajo iz zapadne Kanade in suše naše zapadne planjave.

NEMEC ARETIRAN KOT ŠPIJON

Pariz, Francija, 30. julija. — Francoska tajna služba je danes aretirala Theodora Dieffenthala, ki je baje špijonal v prid Nemčiji. To je že tretji Nemeč, ki je bil v zadnjem tednu aretiran zaradi špijonaže.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

LONDON, Anglija, 31. julija. — Dr. Alexich, avstrijski poslanik na Holandskem, je nocoj odločno zagovarjal povratek Habsburžanov na avstrijsko ozemlje. Poslanik je rekel: — Povsem pravično je, da se Habsburžani vrnejo. Čemu bi branili povratek v domovino članom družine, ki je bila v tako ozki zvezi z avstrijsko zgodovino?

TABORIŠČE ZA UPORNIKE

Maša za Dollfussa pod varstvom vojaštva. — Nazijci so hoteli odpeljati Rintelena iz bolnišnice.

Dunaj, Avstrija, 31. julija. — Vlada je odločila, da bodo manjši udeležniki pri zadnji nazijski vstaji poslani v taborišča za prisilno delo in da bo njihova lastnina zaplenjena.

Kabinet je na svoji seji tudi razpravljal o tem, ako bi vlada sprejela nemškega poslanika Franza von Papena, toda ni o tem še ničesar odločil.

Podkancler priene Ernst Rüdiger von Starhemberg je bil imenovan za voditelja patriotske fronte na mesto umorjenega kanclerja Dollfussa. Ta najvišja politična oblast je razdeljena med kanclerja dr. Kurta Schuschniggga in princa Starhemberga ter je nima več v rokah samo ena oseba, kot do sedaj Dollfuss.

V cerkvi sv. Štefana je bila darovana naša zadnja puška za kanclerja dr. Dollfussa. Oblasti so izdale najstrožje odredbe, da pri maši ne bi prišlo do kakih izredov. Vsakdo, ki je prišel v cerkev, je moral iti mimo dvojne vrste policije s puškami. Sredi katedrale je policija omejila prazen prostor. V vsakem kotu katedrale je bila postavljena strojna puška z vojakom.

Okoli policijske stražnice v Marktkener Gasse, kjer zaslišujejo ujetje nazije, je močna vojaška straža. Več ulic v bližini je zaprtih z bodečo žico.

Na ograji vise veliki napisi z besedilom: "Vrnite se, ali pa streljamo". Po teh ulicah je vse mrtvo. Trgovine so zaprte in prebivalci morajo imeti izkaznice.

Da te stroge odredbe niso odveč, je razvidno iz tega, ko so nekateri drzni nazijci skušali odpeljati iz bolnišnice dr. Antona Rintelena, ki je hotel izvršiti samomor, ko je bil aretiran, ker so ga nazijci določili za bodočega kanclerja. 40 nazijev je prišlo v bolnišnico in so zahtevali dr. Rintelena. Neka bolničarka pa je javila policiji in nazijci so bili večinoma prijeti.

MRS. ANTONIO IMA OBISK

Sing Sing, N. Y., 31. julija. — Mrs. Anna Antonio, ki bo morala 9. avgusta umreti na električnem stolu, je v nedeljo v svoji smrti etlici pozdravila svoje tri otroke, 9 let starega sina in hčerki, stari 6 in 3 leta.

V dveh letih, odkar se nahaja dr. Antonio v kaznilnici, so jo otroci prvič obiskali. Ne zavedajo se večlike tragedije, so otroci veselo vrisali, ko jim je mati dala obleko, ki jo je sama sešila.

Skupno z Mrs. Antonio bosta umrli na električnem stolu Samuel Feraci in Vincent Saeta, katera je žena najela, da starčaradi zavarovalnine umorila njenega moža Salvatoreja.

ROOSEVELT BO KMALU DOMA

Obe križarki vozita po 22 vozlov na uro. — Njegova žena je odpotovala v Portland, Ore.

Na krovu križarke "Houston", 31. julija. — Topničarji na križarki "Houston" so pokazali predsedniku Rooseveltu svojo izurjenost v streljanju na aeroplane.

Mornarji so oblekli težjo modro uniformo mesto bele, ki so jo nosili v tropskih krajih. Tudi Roosevelt je oblekel gorkojšo obleko, ker postaja vreme hladnejše, ko križarki ploveta proti severu.

Križarki vozita po 22 vozlov na uro na svojem potu v Portland, Ore., kjer bo predsednika pričakala njegova žena.

Predsednik bo prišel v Portland v petek zjutraj ter bo zopet pri svoji pisalni mizi v Washingtonu 9. avgusta.

San Francisco, Cal., 31. julija. — Prva gospa dežele, Mrs. Franklin D. Roosevelt se je naglo z avtomobilom odpeljala iz San Franciscosa, da se sestane s svojim možem v Portland, Ore.

Naglo je popravila svojo prtljago in zemljevid, plačala hotelski račun, dala primerno napitnino ter se je naglo odpeljala. Časnikarskim poročevalcem ni hotela odgovarjati na razna vprašanja.

Nahajam se na počitnicah, — jim je odgovorila, — in vam nimam ničesar povedati.

V hotelu je imela majhno sobo s svojo spremljevalko Miss Lorena Hickok.

Mrs. Roosevelt se je s svojo spremljevalko sama odpeljala po Redwood avtomobilski cesti, ki vodi v Portland. Predsednik pride v petek s Havajskih otokov v Portland, njegova soproga pa bo prišla najbrže v četrtek.

DILLINGERJI SE ŽE KAŽEJO RADOVEDNEŽEM

Farmer, sin, hči in njen mož so nastopili v Indianapolisu. — "Bil je moj sin in pri Bogu želim, da ne bi bil."

Indianapolis, Ind., 31. julija. — Stari farmer John Dillinger, ki je v sredo pokopal svojega sinarparja, je v ponedeljek nastopil v gledališču Lyric Theatre, da si prisluži nekaj denarja za svojo družino in more plačati sinove pogrebne stroške.

Pogrebne stroške bo gledališče dobro obiskano, zvečer pa je bilo polno. Poslušalci so bili radovedni, kaj bo povedal stari farmer in so iztegovali vrtavice ter se sklanjali naprej.

Občinstvo je bilo v svoji sodbi deljeno. Nekaterim se je Dillingerjeva družina smilila, drugi pa so jo obsojali, ker je nastopila takoj po pogrebu.

S starim Dillingerjem nastopa v gledališču njegov sin Hubert, njegova hči Mrs. Audrey Hancock in njen mož Emmett.

Dillingerjev oče prične predstavo z izgovarjanjem svojega imena ter pravi, da se njegovo ime

UMREM ZA NEMČIJO! ŽIVEL HITLER! — SO BILE NJUNE ZADNJE BESEDE

DUNAJ, Avstrija, 31. julija. — Danes sta bila obešena tukaj dva nazijca, ki sta bila spoznana krivim umora avstrijskega kanclerja Dollfussa. Ta umor je privedel Evropo na rob vojne. Pravzaprav to ni bilo obešenje, pač pa počasno zadušenje, kajti nad sedem minut je poteklo, predno je nastopila smrt.

Pod vislicami sta vzkliknila: "Umrem za Nemčijo! Živel Hitler!"

Vlada je šla na delo, ne oziraje se na osveto, ki so jo prisegli avstrijski nazijci.

Morilec Otto Planetta in Franz Holzweber, poveljnik ponesrečnega puca, ki se je završil v sredo, sta šla junaško v smrt, tri ure zatem, ko ju je spoznalo krivim posebno vojaško sodišče.

Obešena sta bila, dasi so njuni tavaarši pretili, da bodo usmrtili sto duhovnikov ter razstrelili pet cerkva, začeni s slavno katedralo sv. Štefana.

To sta bila prva nazijca, ki sta bila v Avstriji obsojena na smrt zastran političnega terorizma.

Usmrčena sta bila na dvorišču kriminalnega sodišča.

Ko je stopil na oder Planetta, je njegova žena vzkliknila: — Črna je to potrebno! Dve družini boste spravili v nesrečo.

Bivši armadni korporal, 35-letni Planetta je umrl prvi. Njemu je sledil v smrt 29-letni Holzweber.

Dr. Emanuel Braunegg, ki je zagovarjal obtožence, je rekel: — Planetta in Holzweber sta bila mirna. Holzweber je rekel svoji ženi, naj vzgoji sina v verskem duhu ter naj napravi iz njega pravega moža. Ko sem ju vprašal, če hočeta duhovnika, sta oba potrdila. Planetta je bil katoličan, Holzweber pa protestant. Duhovnik ju je spremljal k vislicam ter molil. Jaz nisem mogel tega gledati in sem pobegnil.

Holzweber in Planetta sta bila prva obsojena izmed 144 nazijcev, ki so vdrli v sredo v izvezno pisarno, umorili Dollfussa ter obdržali štiri ministre kot talce.

Vdali so se šele, ako jim je avstrijska vlada dovolila, da se smeljo neovirano vrniti v Nemčijo.

Bili so že na poti, ko so avstrijske oblasti izvedele za umor Dollfussa, nakar so dovoljenje prekleale. Nato so vseh 144 zaprli.

Pred posebnim sodiščem se je Planetta zagovarjal, da ni imel namena usmrtiti kanclerja Dollfussa in da ga je ustrelil po nesreči.

Ta njegov izgovor pa ni obveljal.

Advertise in "Glas Naroda"

izgovarja Dillinger, ne pa, kot nekateri Angleži izgovarjajo Dillindžer. Nato pripoveduje, kako je šel po svojega mrtvega sina v Chicago, od koder ga je pripeljal v Mooraville, Ind.

— Vem, da je moj sin, — je rekel Dillinger med predstavo, nato pa je med jokom dodal: — Želim pa pri Bogu, da ne bi bil.

Nadalje prvi Dillinger, da ga je njegov sin 8 aprila nenadoma obiskal na njegovi farmi in da je bil njegovega obiska vesel. Njegova sestra pa pravi o tem: — Tako sem bila srečna, ker

GOZDNI POŽARI NA ZAPADU

Na tisoče ljudi skuša rešiti drevje in žito. — Enemu farmerju pogorelo 1100 akrov pšeničnega polja.

San Francisco, Cal., 31. julija. — Požari se širijo po gozdovih, žitnih poljih in pašnikih po hribovitih pacifiških državah.

Na dvajsetih krajih skuša nad tisoč ljudi omejiti požare. Vseled velike vročine preteklega tedna je nastalo več požarov in še vedno se pojavljajo novi.

Močan veter in pripekajoče sonce ovira gasilce na več krajih zapadne Montane, v severnem Idaho in na vzhodnem delu države Washington, kjer je že na več milj daleč mogoče videti oblake dima.

Dva požara sta izbruhnila blizu Spokane, Mont., je 150 belih s pomočjo Indijancev omejilo gozdni požar, toda najmanjša sapica ga more zopet podpihati.

Dvo požara sta izbruhnila blizu Colfax, Wash. Eden se je razširil na razdaljo 20 milj, predno je bil pograšen.

V Idaho in vzhodnem delu Washingtona je zgorelo na tisoče akrov pšeničnega polja in pašnikov. Ob Snake River pa zgorelo 6000 akrov pašnikov. En farmer je izgubil 1100 akrov pšeničnega polja in 2500 vreč pšenice. Blizu Near Sites, Idaho je pogorelo 2 tisoč akrov pšenice. Po vseh teh krajih so požare omejevali.

Tisoč ljudi gasi požar v severnem delu države Washington. Okoli Cahelan jezera gasi požar 300 ljudi, pa ga ni mogoče omejiti. Velik požar tudi divja blizu Colockum prelaza in gasi ga 340 ljudi.

V bližnji Warm Springs Creek, 50 milj od Salmon, Idaho uničuje požar velike smrekove gozde.

Mesto Dorris, Cal., kjer so bila velika skladišča lesa, je v soboto skoro popolnoma pogorelo. V Stanislaus National Forest v srednjem delu Californije je pogorelo 5000 akrov smrekovih gozdov. 400 ljudem se je posrečilo omejiti požar, ki je uničil vse smreke in 2000 akrov grmovja.

Nisem vedela, ako ga bom še kdaj videla živega. Tega dneva ne bom nikdar pozabila.

Dillinger ni igralec, temveč je priprost in uljuden farmer. Mrs. Hancock je tenka žena, ki pripoveduje, kako je skrbela za svojega brata, ko je umrla njuna mati. Mnogi gledalci se še spominjajo, kako je Mrs. Hancock pri pogrebu svojega brata skupno s svojim možem razbila več fotografiranih aparatov in opraskala marmaterega fotografa. Hubert je zelo podočen svojemu bratu, samo da je nekoliko slabejši.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

One year in advance	\$7.00	For New York for one year	\$7.00
For one year	\$3.00	For one year	\$3.00
For one year	\$3.00	For one year	\$3.00
For one year	\$3.00	For one year	\$3.00

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishaša vsaki dan izven nedelj in praznikov.

Dopis bres podpis in osebnosti se ne priobčjuje. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalnice naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

OBJESTNO URADNIŠTVO

Predno se je podal predsednik Franklin D. Roosevelt na počitnice, je rekel, da bo v prihodnjem kongresnem zasedanju zavarovanje proti nezaposlenosti glavna točka njegovega programa.

Narod je v dolgih letih brezprimerne depresije toliko prestal, da mu je treba slednjič dati občutek varnosti.

Le malo je ljudi, ki bi hrepeli po miloščini. Sleherni zahteva pravico do dela in stremi po priliki, da bi s poštenim delom toliko zaslužil, da bi sebe in svojo družino pošteno preživel.

Da je to res, je razvidno iz izjave komisarja George E. Allena, ki se je te dni vrnil s privatnega inšpekcijskega potovanja. V raznih delih dežele se je prepiral, kako poslušajo postaje, ki dajejo ljudem podporo in jim skrbijo za delo. Bil je v krušnih vrstah, prenočeval je v javnih prenočiščih in prosil v vladnih posredovalnicah dela.

Osemindeset odstotkov ljudi, s katerimi sem prišel v stik, — je rekel Allen, — upa dobiti delo. — Kako dolgo bo to upanje trajalo, zaenkrat ne morem reči. Toda naš sistem posredovanja je popolnoma napačen. V posredovalnicah so objestni uradniki, ki gledajo človeka zvrha doli in mu ne privoščijo dobre besede.

To je gospod Allen prav povedal. Uradnikom manjka sočutja in razumevanja.

Čas je, da se opomni uradnike, ki so plačani z denarjem davkoplačevalcev, da so služabniki naroda ter da sta uspeh in prizadevanje administracije za omiljenje stiske v deželi, odvisna od njihovega nesebičnega sodelovanja.

AVSTRIJA IN NEMČIJA

Do spojitve Avstrije z Nemčijo bo prišlo nekega dne, toda vprašanje je pod kakšnimi pogoji se bo završilo ta "anšlus". Po dogodkih, ki so se zadnje dne završili, je jasno, da se to ne bo zgodilo pod režimom narodnega socializma.

Pred leti je bil "anšlus" vprašanje gospodarskega sodelovanja obeh dežel. S slabimi avstrijskimi financami bi Nemčija nikakor ne obogatela, in oficijelna Nemčija ni imela nikakih simpatij s prebivalstvom avstrijskega glavnega mesta, ki je bilo preveč navdahnjeno z radikalnimi idejami. Dišali so ji le avstrijski gozdovi in pa velike zaloge železa na Štajerskem. Ako bi se završila združitev pod prejšnjimi nemškimi vladami, bi pomenilo, da je Nemčija povečala svoje ozemlje in število prebivalstva.

Pod narodnim socializmom je pa zadeva "anšlusa" povsem drugačna. Hitler ima v svojem programu združitve vseh dežel in pokrajin, kjer prebivajo Nemci. Taka Nemčija bi pa ne bila v soglasju z versailsko pogodbo in bi jo zavezniki pod nobenim pogojem ne dovolili.

Dopisi.

Ridgewood, L. I.

Kakor po celi Ameriki, tako tudi nas tare ta huda vročina, da se človek ne more ohladiti. Društva prireajo piknike skoro vsako nedeljo kakšno. Kljub slabim časom ljudstvo precej rad zahaja na te zabave.

Pevsko in dramatično društvo "Domovina" je tudi imelo svoj piknik, toda še meseca junija, ki je bil zelo dobro obiskan. Omenjeno društvo je sklenilo na redni seji prirediti izlet z busi na Lake Ronkonkoma, L. I. Na ta krásni kraj je "Domovina" priredila lansko leto enkrat izlet kar s tremi busi, skupaj 12 ljudi. Vsem, kateri so se lansko leto udeležili tega izleta, je ta kraj tako ugajal, da ga ne morejo pozabiti, ter vedno vprašujejo, kdaj da se zopet enak izlet priredi.

Društvo "Domovina" priredi izlet dne 11. avgusta 1934. Ob 8.30 uri jutraj odpeljejo busi izpred Slovenskega Doma, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. Kdor se hoče tega izleta udeležiti, naj se zgleda pri katerem členu društva, ali pa v Slovenskem Domu pri Mr. Rudolffu Skramarju. Kdor pa hoče, pa tudi lahko telefonira na številke Glenmore 5-5048, ali Hege-man 3-9027. Zgleda naj se vsak najkasneje do 9. avgusta, da društvo ve preskrbeti zadosti busov.

Zabave bo veliko. Društvo bo udeležence zabavalo s lepim petjem. Dva izvestna muzikanta bo sta igrala vsakovrstne komade.

Voznja stane vsa tja in nazaj \$1.25 za odraslo osebo in 50 centov za otroke nad 6 let stare. Da pa bo še večja zabava, podeli društvo dve nagradi najlepšima udeležencem in kopalni obleki. Vsa in vsaka, kateri se pridruži temu izletu, naj vrame kopalno obleko s seboj. Lake Ronkonkoma je veliko in lepo jezero, v katerem je voda čista, da se vidi dno, če je še tako globoko.

Torej, kdor želi imeti prijetno zabavo in nad 60 milj tja in nad 60 milj nazaj lepe vožnje, naj se javi kakor zgoraj omenjeno.

Ker je mesec avgust ponavadi še zelo vroč, je omenjeno društvo tudi sklenilo, da priredi še en piknik in to zadnjo nedeljo v avgustu, to je 25. avgusta 1934. Ta piknik pa bo v našem rojakom dobro znanem kraju, v gozdu nad Revnim Lazarjem.

O tem bo še kaj več poročano v tem listu.

Vsem čitateljem Glas Naroda pevski pozdrav!

Valentine Capuder,

pom. tajnik društva "Domovina".

Sudbury, Ont., Canada.

V nedeljo, dne 22. julija, smo spremljali na zadnji poti rojaka Alojza Gregorčiča. Zaposlen je bil v rudniku International Nickel Company. V petek 20. julija se je smrtno ponesrečil. Padel je 120 čevljev globoko ter je bil na mestu mrtel. Doma je bil iz vasi Retje, št. 50, pošta Laški potok. V starem kraju zapuščal stariša, 1 brata in 5 sestra. Pokopan je bil po katoliškem obredu.

Hvala za vence, katere so darovali: Srbsko podporo društvo "Srbobran", odsek Sudbury, dalje Tomaž Žepić, ter Louis in Jožek Kašnerlj.

Frank Somrak se nahaja v Copper Cliff bolnici. V istem rudniku ga je sodelavec po nesreči s sekuro a noge vsekal. Rana ni jako nevarna, a lahko bo imel delno bromo nogo.

Frank Otvar si je pri delu v rudniku nalomil desno nogo; on se nahaja v domači oskrbi. Želimo, da skoraj okrevata.

V Sudbury je na 68 Slovencev, kateri smo večinoma vsi zaposleni v rudniku. Nesreča hoče, da jih imamo vedno par pobitih. Bolj pravilno bi bilo rečeno taki majni menica, ne pa majna.

Kadar bo zopet kaj novega, se oglasim. Takrat ne bom nič omenil o ranjenih. Imeli bomo namreč občut. Pa tisto bodite, bom že jaz prihodnjič povedal.

Pozdrav!

Albin Žaren.

OGLASI NAJ SE
Mrs. Agnes Sivic, ki je bila lansko leto v Monesen, Pa.
Uprava Glas Naroda,
216 W. 18. St., New York, N. Y.
(2x)

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

V Krškem je umrla Emilija Modiceva, soproga višjega sodnega oficijala. Poleg soproga žalujejo za blago materjo tri hčerke.

V svojem domačem kraju Šostanju je po daljšem trpljenju ufril Herman Hrovat, knjigotiski ravnatelj v pokolu.

V Celjski bolnišnici je umrla Fani Cvetkovičeva, po rodu Goljeva.

Tragedija mladega obrtnika v Novem mestu.

Pred dvema mesecema je oboril na Ljubljanski cesti v Novem mestu mesarijo 32-letni Josip Pogorenenič, doma iz Starega trga pri Slovenjgradcu. Mož, ki je prišel v Novo mesto iz Maribora, se je takoj spočetka moral boriti za obstanek, ker je v Novem mestu že toliko mesarjev, da z lahko krijejo vse potrebe prebivalstva. Kljub temu se je z vso marljivostjo trudil, da si pridobi krog odjemalcev, kar pa mu ni uspelo. Bil je miren in tih obrtnik, ki si je pridobil splošno simpatijo. Ko je 17. julija okrog polnoči gorela v Žabji vasi Mikličeva hiša, je Pogorenenič odhitel v gasilci na pomoč in z vso vneto pomagal gasiti. Ostal je tam do zgodnjih jutranjih ur, nakar je odšel v svoje stanovanje na Ločenski cesti. Okrog 4. jutraj, ko je hišni lastnik odhajal na delo, je slišal iz Pogoreneničevega stanovanja zamolk pok, toda stvari ni posvečal pozornosti. Šele, ko so zjutraj prišli buditi Pogoreneniča, so ga našli v sobi poleg postelje s prestreljimi senci. Hitro so poslali po zdravnika dr. Polensko, ki pa je mogel ugotoviti samo še smrt.

Truplo so prepeljali v mestno mrtvašnico. Pogorenenič zapuščal ženo in mladoletno hčerko-edinko.

Po poroki v zapor.

Te dni je stražnik, ki je imel opravka okoli šentpeterske cerkve, opazil, da prihaja iz cerkve črna dvojica, opravljena po ženitovanjsko, za njima po seveda dve priči, obe z belimi nageljčki v gumbih. Čeprav viditi dandanes po mestu večkrat prav preproste žene in neveste, ki si ne morejo privoščiti niti najbolj navadnega svatoškega oblačila, je stražniku ta pravkar poročena dvojica vzbudila posebno zanimanje. V ženi ni spoznal nekoga, ki je bil že večkrat izgnan iz mesta, prav tako pa je svoječas tudi nevesta došla povelje, naj se za toliko in toliko let ne prikaže več v mesto.

Stražnik je mirno dopustil, da sta se priči poslovili od zakonskega para, nato pa je oba zretiral. Na policijski sta novoporočena izpovedala, da se sicer zavedata, da ne smeta v mesto, da pa sta se le hotela poročiti in ker tudi v domačih krajih ne uživata dobrega glasu, sta se poročila v šentpeterski cerkvi. Ker so bili dokumenti v redu, šentpeterski župni urad ni imel pomislekov ter sta bila oba res poročena. Oba novoporočena pa sta mislila, da za poroko velja izjema in da se smeta v mesto.

Na policijski so jima povedali, da je odredba veljavna za vsak primer in da bosta morala pred sodišče. Ob sta namesto "ženitovanjskega potovanja" kam na deželo, morala v sodne zapore, nevesta v ženske, ženin pa v moške.

Nezgode v rudniških obratih od leta 1925 do 1933 v Sloveniji so sestavile blagajne nezgodnega zavarovanja. Po tem pregledu so imele nesreče v rudniških v navaden letih 131 smrtnih žrtev in

18.953 ranjenecov. Nezgode so se v tej dobi povečale za 8 odstotkov, izdatki za zdravljenje poškodovancev in podpore njihovih rodbin pa so znašali preko 19 milijonov dinarjev.

Na Štajerskem letos že nad 100 požarov.

V Sloveniji so gotovi kraji, kjer se vsako leto vrste številni požari, ne da bi mogle varnostne oblasti izslediti pravih požigalcev. V strahu pred ognjem preživlja poltine dneve in noči prebivalstvo, zlasti na Štajerskem v kotu od Poljčan proti Ptuj, osobito na Dravskem polju. V teh krajih je bilo že letos nad 100 požarov, ki so povzročili milijonko škodo. Cenijo jo na 5 milijonov. Pri teh požarih so naravno najbolj zainteresirane domače in druge zavarovalnice. Požiga je bilo osumljenih mnogo posestnikov, ki naj bi se okoristili z zavarovalnino, kajti dali so svoja posestva zavarovali na previsoke zneske in so spekulirali da pridejo tako do denarja, da si lahko postavijo lepšo domačijo. Proti takim osumljenim je bilo uvedeno kazensko postopanje, ki je večidel ostalo negativno ter so bili osumljenici izpuščeni na svobodo zaradi pomanjkanja dokazov. Oblasti skušajo sedaj uvesti v nekaterih slučajih obnovitev kazenskega postopanja, ker so prišli na dan važni momenti, ki močno obremenjujejo na svobodo izpuščene osumljenice.

POLICIJA PROTI NAJEMNINI

Londonski Scotland Yard, slovit državni in detektivski zavod v Angliji, je pred kratkim uvedel zanimivo novost. Proti določenim taksi si lahko vsako najame policista poljubne kategorije, od navadnega stražnika do rajonskega nadzornika. Med pogoji, ki jih lahko stavi civilist, je tudi obleka. Vsakdo si lahko naroči policista v uniformi ali civilu, oddajajo pa se stražniki tudi po velikosti in barvi las.

Za navadnega stražnika v uniformi se plača en funt dnevno, za detektiva v večernem smokingu ali fraku pa do 2 funta. Uprava Scotland Yarda je celo objavila, da oddaja proti plačilu rajonskega nadzornika v uniformi in na konju.

V angleški javnosti je ta novost izzvala mnogo komentarjev, kajti primerijo se zaradi nje lahko prav groteskne situacije. Angleži, ki so vedli šaljevi, namreč pravijo, da bi se utegnili zgoditi, da bi zločinec, ki razpolaga z znatnimi denarnimi sredstvi, lahko angažiral toliko angleške policije, da bi jo naravnost kupil za svoje podvige. Tako bi policija morala naravnost pomagati onemu, ki bi ga prav za prav morala prijeti. Toda to so teoretične možnosti. Scotland Yard je namreč vstavit v pravilnik o izposojevanju policistov glazuro, da se oddajajo stražniki prosilec samo tedaj, če je uprava zavoda popolnoma prepričana, da se z njimi ne bodo vršile nikake zlorabe.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vredno našo dolgoletno skušnjo Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se uspešno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, budiš prošnje za povratna dovoljenja, polne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratna dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in sanotavljanje Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

ZOPET RAZSEKANA ŽENSKA V BRIGHTONU

Čitateljem našega lista je gotovo še v spominu grozljiva najdba v shrambi za prtljago na postaji v angleškem kopališču Brighton. Ko so odprli neki kovček, iz katerega je udarjal smrtno glas, so odkrili v njem razsekano žensko truplo brez glave. Preiskava je pokazala, da je bil kovček že dalj časa deponiran na postaji.

Te dni pa je našla policija v neki hiši drugi kovček, v katerem je bila glava in roke ženskega trupla, ki so ga odkrili na brightonski postaji. Poleg tega pa je ležalo v tem kovčegu strahovito razmesarjeno žensko truplo nove osebe.

Kriminalna policija je napela vse sile, da bi prišla na sled zločinu in da bi ugotovila identičnost žrtve. To se ji je že posrečilo. Dognali so, da je je žrtev plesalka Violeta Kaye. Plesalko je morilec ubil s težkim kladivom, ki so ga tudi našli.

Zločinec je kakor vse kaže, neki italijanski kuhar, ki je živel v Londonu in se piše Manzini. Ta človek je znan v londonskem podzemlju, kjer ga poznajo pod tremi imeni. Angleške oblasti so odredile strogo zastraženo vseh pristanov, da ne bi zločinec pobegnil. Upajo, da ga bodo prišli v najkrajšem času, čeprav je gotovo, da se skriva po najtemnejših kotih in luknjah londonskega podzemlja.

OTROCI PO NOTAH

Neki francoski skladatelj, ki se je oženil pred osmimi leti, je ob svoji poroki prisegel, da ne bo imenoval svojih otrok nikoli drugače kakor po notah.

Njegova žena se mu je izpolnila pred letom dni, ko mu je žena povila sedmega potomca. Otroci se imenujejo po vrsti kakor so prišli na svet: Doroteja, Renee, Miguel, Fanehon, Selange, Lailija in Simona.

Ko pa je pred kratkim skladateljeva žena povila osmega otroka, je bil oče v nemali zadregi, kako naj ga krsti, da se ne pregreši proti svoji prisegi. In našel je izhod, ne da bi zagrešil ponovitev. Krstil je otroka moškega spola na ime Oktavij.

LEPA PRILIKA!

Proda se posestvo v Tuzinu, podmače pri Sadru; poslopija in zemlja v dobrem stanju. Pišite po po-dobnosti na: Mrs. M. Prelovski, 95 St. Marks Place, New York, N. Y.

Peter Zgaga

V Nemčiji baje še vedno jedo konjsko meso. Poročilo pravi, da ne toliko iz potrebe kot iz navede. Konjskemu mesu so se namreč med vojno privadili.

No, dokler je kaj konj na svetu, bo že šlo. Toda konji bodo kmalu izginili. Kaj potem?

Obirati stare Fordlove kare ne bo prav poseben užitek.

Ko je umrla madama Curie, odkriteljica radija, je ameriško časopisje razmeroma le malo pisalo o nji. Umrla je namreč v času, ko je bil bandit Dillinger na višku svoje kariere. Dillingerju so bile posvečene cele strani. Če bi madama Curie, poleg tega da je odkrila radij, tudi preplavala Rokavski preliv, bi ji ameriško časopisje najbrž zapelo tudi večjo slavo.

Newyorško pevsko in dramatično društvo "Domovina" priredi dne 11. avgusta izlet na Long Island. Kot je razvidno iz dopisa, bo vožnja z busom zelo prijetna in ob bistrem jezeru se bo razvila prava domača zabava.

Najlepša udeležnica v kopalni obleki bo dobila prvo nagrado. Če mi verjamete ali ne, jaz že vnaprej vem, katera jo bo dobila.

Ali ste čitali dopis iz Porterville, Ca., ki je bil véera objavljen?

To je bil piknik, kaj ne? Vsem dopisu je pa najbolj značilen stavek: — Zalivali smo z vodo, kajti ob takšnih prilikah je prepovedano točiti opojno pijačo.

Ej, prohibicija ima še vedno par globokih korenin, ki jih ne bo mogoče tako zlepa izrjaviti.

Slovenski Downtown se modernizira. V krepstini ženi znanega rojaka so se naenkrat vzbudili spomini na lepe čase pred dvajsetimi leti. Meni nič, tebi nič je sedla v taksi in hotela elopati v daljni Wyoming. Pa je prišla k sreči samo do Astorie, odkoder se je vsa skesana vrnila.

Rojaki z Zapadne naj lepo doma ostanejo in naj ne hodijo v New York obujat stare ljubzni in starih spominov, ker se jim sicer zna zgoditi, da ne bodo prišli edi domov.

Med Jugoslavijo in Italijo je zavlada velika napetost. Do vojne najbrž ne bo prišlo, toda če pride, bo svet videl nekaj, česar ni še videl nikoli.

Jugoslavija bi bila premagana, ker bi odločevali bombni aeroplani.

Borba na kopnem bi se pa upirala vsakemu opisu. Bogu bi se smilili Italijani in njihova zmaga.

Novi avstrijski kancler je dr. Schuschnigg. Vigar ded ali praded Sušnik se je bil preselil iz Slovenije na Dunaj in se tam potujčil.

Schuschnigg je določila usoda, da odpre po šestnajstih letih z dovoljenjem Mussolinija in Vatikanu Habsburžanom pot v Avstrijo.

Ej, če bi vedel Oton Habsburški, kaj ga še čaka, bi niklar ne zabretnel po svoji domovini in po prestolu, na katerem so se kosatili njegovi predniki dolga stoletja.

V ljubljanskem dnevniku čitamo sledeči prilet:

— Kateri priletni gospod bi hotel posoditi mladi dami petsto dinarjev?

Ženska je ženska. Nikdar ne pove naravnost, pač pa vedno po ovinkih.

Navzlic slabim časom bo "mлада dama" dobila in sprejela dosti ponudb, dočim ne bo dobil noben ponudnik posojila nazaj. Že vsaj en denarju ne, pač pa v dvomilijev mladosti in našminkani lepoti.

Danes je že prvi avgust.

No, zdaj je pa že čas, da prične zoreti, da bo potrgano in v New York pripeljano, kjer bo zmlet in sprežano in spravljeno v sod: kjer bo vrelo in kipele, se bistrilo in isknilo, ker je skrajni čas, o Gospod, da bo po dolgem času spet enkrat potrošano naše srečanje.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 2.25	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$ 17.90	Lir 200
\$ 7.45	Din. 300	\$ 44.—	Lir 300
\$ 12.—	Din. 500	\$ 87.25	Lir 500
\$ 23.50	Din. 1000	\$ 174.—	Lir 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljnjeno, da bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH	
Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	\$10.85
\$15.—	\$16.—
\$20.—	\$21.—
\$25.—	\$26.—
\$30.—	\$31.25
\$35.—	\$36.50

Prejemnik doli v starem kraju izplačilo v dinarjih.

Najui nakazila izvršujemo po Cable Letter za prihodnje \$1.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

AXEL MUNTHE:

RAFAELA

Slika je veljala za eno najboljših v "Salonu" (velika letna razstava slik v Parizu). Vse je govorilo o mlademu umetniku. Neprestano so se gnetli pred sliko in jo obdivovali kakor očarani od lepote. Ona je ležala tam na škrlatnem črtnu in videlo se je, kakor da bi njeno mišino obsevalo majsko solnce življenja. Imela je kvečjemu šestnajst let. Nekaj otroškega je bilo na celotni njeni postavi, nekaj nedolžnega.

Kdo je bila speča lepota, čije obličje je bilo tako fino oblikovano, čije stas je bil tako sorazmeren? Ali je bilo res, kar se je govorilo, da je original sijajne slike eno največjih imen Francoske, da je ena odličnih lepotic iz predmestja St. Germaina dala nepoznana umetniku gledati ideal, ki ga je slikal, a nikjer našel? Kdo je bila?

Zdravnik je dolgo tam stal in poslušal mirno množico, kako je hvalila umetnika. Nato se je počasi priklonil elegantno množico proti izhodu. Še trenutek je postal in gledal, kako so se kočije druga za drugo odpeljale po Champs Elisejih, kakor se je odpravljalo po Place de la Concorde k Boulevardu St. Germainu. Bilo je sedem, ko je šel mimo St. Germaina des Pres. Pospetil je korake, zakaj imel je še dolgo pot.

Pri Jardinu des Plantes je zavil v eno malih ulic in zleto se mu je, da je Pariz že daleč za njim. Ulice so začele postajati ozke in ozke, iz prodajalne so postajale branjarije, iz kavarn pivnice. Dobrih oblik je bilo videti vedno manj, slabih pa vedno več. Bilo je skoraj osem, čas za gledališče na sijajnih Boulevardih. Tu zgoraj so romale cele čete delavcev po storjenem delu domov. Videlo se jim je, da so trudni, ker delo je bilo težko. Že ob šestih jutraj so tuile tvorniške sirene in marsikateri je imel do tja uren hoda. Tu in tam je stal raztrgan človek z iztegnjeno roko; na prsih mu ni visela tablica, ki bi povedala, kako je oslepel. Za zgodbo njegove bede tu zgoraj ni bilo treba besed; kdor mu je dal sou, je bil sam reven in večina njih je vedela, kaj se pravi biti lačen. Ulice so postajale bolj in bolj umazane, v smrdljivih jarkih so ležali kupi odpadkov in smeti; tu zgoraj, kjer so živeli samo revni ljudje, se za kaj takega niso toliko menili.

Stopil je v slabo, revno, staro hišo, šel gor po temnih, z mazanih stopnicah. Sprejela ga je stara žena; pričakovali so ga. "Zitto, zitto!" (spi) je odedala starka s kalezem na ustih. "Spi". Sepetajoče je pripovedovala nana, stara mati, kako je šlo od včeraj naprej. Rafaela se danes ni več mešala; ves dan je mirno ležala; od časa do časa je hotela videti otroka in malo prej je z njim v naročju zaspala. Ali jo bo "signora" zbudil? Ne, tega ne bo storil. Tih je sedel k stari na klop. Bila sta si dobra prijatelja. Poznal je njeno zgodbo.

Bilo so iz San Germana, gnezda tam v gorah med Rimom in Neapljom, odkoder povečini prihajajo italijanski modeli. Pred komaj dvema letoma so prišli v Pariz s celo tropo mož in žen. Nekaj mesecev pozneje je Rafaela mati zbolela na mrlični in umrla v hotelu Dienu. Od tedaj sta stara mati in vnukinja morali gledati, kako se bodeta v tujem mestu preživljali.

Rafaela je, kakor mnogo drugih, postala model. In mlad umetnik je slikal njeno sliko. Slika je njeno lepo glavo in ostalo telo. Išla je čist, nedolžen svet.

Slika je bila končana, slava je prišla v atelje mladega slikarja, ven pa je šlo zapeljano dekle.

Ločila sta se kot prijatelja; njen naslov si je zapisal z ogljem na steno. Šla je k drugemu. Tako je hodila od ateljeja do ateljeja in njena nedolžnost je ni več varovala.

Neki dan je stala stara mati pred vrati elegantnega ateljeja in med iztenjenim povedala, da je Rafaela mati. Da, spominjal se je lepega dekleta, stisnil starki nekaj slatnikov v roko in jo odločil, da ji bo

pomagal. Držal je besedo. Tisti večer je predlagal tovarišem, da bi zbirali za Rafaelinega otroka. Nobeden ni imel pravice odreči; vsi so dali, kar so mogli, eden več, drugi manj, da, kakšen je stresel vsi svojo mošnjo v klobuk, ki je šel okoli za Rafaelinega otroka.

"Kako škoda je lepega dekleta," so si mislili. "Taka smola!" Pogovarjali so se o tem, kaj bo zdaj iz nje; seveda bo lahko še naprej za model, a to ne bo mogla nikdar več biti, kar je bila prej. Otroci so seveda morali h kakšni dojlji na kmete, saj denarja bo za leto dan. In morda bi ne bilo neumno, ako bi prosili tujega zdravnika, da bi se zavzel za Rafaelo, saj ima takomrad Italijane! Na vse zadnje bi ji lahko pomagal, če bi ne šlo vse gladko.

In zdravnik, ki je imel Italijane tako rad, je v zadnjem času pogosto zahajal tja. Rafaela je bila tako bolna, tako bolna; dan in noč se ji je mešalo in danes je pa dolgem prvič zaspala.

Mirno je sedel poleg stare matere, ves zamišljen. Misli je na Rafaelino zgodbo. Italijan-ka četrti revežev mu jo je več kakor enkrat pripovedovala, tudi v knjigah je večkrat čital o tem. A kar je videl v življenju, je bilo vse bolj preprosto in žalostno, kakor pa kar je čital v knjigah.

Rafaelina zgodba ni bila ne navadna, ne dramatična; bila je brez izbruhov boli, brez obupa, očitanja, samounora, maščevanja. Vse je bilo tako preprosto, vsakdanje.

Stara mati ni stala z dvignjeno glavo, plamtečimi očmi pred njim, ki je bil kriv, da je dekle padlo, ampak spoštljivo in skromno je stala pred vrati in z ihtenjem povedala svojo nesrečo, in ko je odhajala, je prosila Madono, naj mu

polaja njegovo usmilitje. Ubojga starka je imela dovolj vzroka biti ponižna. Življenje ji je že davno upognilo tiličnik pod jarmom vsakdanjega trpljenja; njene oči niso mogle pretiti, prepogosto so morale prosjati kruh. Ona ni znala dolžiti, bila je obsojena v večno zatiranje; ona ni znala zahtevati pravice, življenje ji je dajalo samo krivico. Njena pota so šla skozi bedo in temo; tako malo solnce je videla; misli pod njenim nagubanim čelom so bile žalostne. Bila je otopela, otopela kakor stara, izžepana tovarna živina.

Tisti, ki je dekle zapeljal, gotovo ni bil lopov, morda ni bil slabši kakor drugi. Storil je, kar je mogel, da bi se pokoril za prestop, ki ga je komaj smatral za velik prestop; plačal je za vse leto za otroka, o katerem je mislil, da ni njegov — kaj naj bi še storil? — Vprašal je zdravnika, ali pozna krepitvene modele, in zdravnik je moral reči, da ne, zakaj tudi on ni poznal krepitvenih modelov.

In Rafaela je nosila ponižanje, kakor je prej nosila svoje siromaštvo, brez zagrenjenosti, brez obupa. — Kakšenkoli je pač jokala, dolžila pa ni nikogar, ne sebe ne njega, ki jo je zapeljal. Bila je resignirana. Pisatelji mislijo, da je tako lahko skočiti v Seino ali izpiti steklenico opija, a je zelo težko. Rafaela je bila otrok revnih staršev; v duhovni svet njenih misli na prodrla ni. Kakšna izobrazba ne s svojo lučjo ne s svojo senco; preveč je bila naravna, da bi prišla na kaj takega.

Da, bila je zelo necivilizirana, nič ni vedela o ljudeh, niti tega ni, da je bil kriv, da je dekle padlo, došla, zakaj naj bi bila zaničevana, če je bila mati. Njega, ki je se del ob njeni postelji, je prosila, naj bi ji razložil, kar je s finim čutom naravnega otroka pač zapazila, za-

kaj ji sosedje obračajo hrbet, kakor gredo mimo nje. On, ki je bil civiliziran, ji je moral samo predlagati, naj da otroka v rejo na kmete ali pa v najdenišnico, in ona, ki je bila necivilizirana, ni mogla najti drugega odgovora, kakor da se je otroka še tesneje oklenila. In tudi nana, stara mati, ki ni znala ne brati ne pisati, ki je ves dan pometala stopnice in nosila premog, in ki je zvečer, ko je otroka usipala do smrti utrujena, s polzaprtimi očmi zaspala, z vrvoj okoli zapestja, da bi od časa do časa zazibala zibelko, tudi ona ni mogla dojeti, da bi ji bilo olajšano, če bi dali dete proč.

Na ravno posteljo je padala luč in zdravnik je svojo pacientko natančneje opazoval. Da, slika je bila zelo podobna; ta slavljeni slikar je bil res umetnik! Samo obraz ji je bil malo bledejši. Te bolesterne sence ni bilo na njenem čelu v svetlem ateljeju, kjer je nastajala slika, ti temni kolobarji okrog oči niso spadali v Salon. Oblike so pa v vsaki potezi še vedno dovršene, drža glave enako plemenita, brada enako mehko zaokrožena kakor brada otroka, enaki ljubki kodri ob finih sencih — da, kakor je šel glas, je res, na čelu nosi plemstvo, a ne plemstva predmestja St. Germaina, temveč plemstvo Helade. Ima poteze Afrodite iz Melosa.

Tiho je bilo tam zgoraj v temni podstrešni sobi. Zdravnik je zrl na mlado mater, ki je tako mirno spala z otrokom v naročju; zrl je na stanko, ki je sedela poleg njega in prebirala jagode na rožnem vencu. Slutil je, kaj bo prinesla prihodnost tem tren, žalostno so šle njegove misli po poti, ki je ležala pred njegovima ubogima prijateljicama.

Rafaela je kmalu okrevala, saj je bila mlada. Za model ni bila več, zakaj od otroka se ni mogla očiti; poročila se tudi ni, zakaj ljudstvo ne odpusti tisti, ki ima otroka s kakšnim "signorom". Z malo na prsih je šla, da bi iskala delo, karkoli bi bilo. Pričakovala ni veliko, obetalo se ji je še manj — dela ni došla. Starka je zdržala še nekaj a sa, dokler ni omenogala, in Rafaela je morala skrbeti za tri usta. Zadnji groši so šli, praznične obleke pa v zastavljalnico. Javna dobrotelost ji ni pomagala, zakaj bila je turjka, zasebna pomoč ni prišla od

nikoder Rafaela je ostalo dvoje: beda ali prostitucija. Zaradi otroka si je izvolila prvo. Svet ji ni poplašal te izbire, zakaj v pariških četrtih revežev krepost strada in zmruje. Končala je tako, kakor konča večina drugih, "a fare la scopa" (ceste pometati) to je zato, čiste večine brodolomcev pariške četrti revežev, ki hočejo in morejo delati. Pariški cestni pometalci so bili takrat po večini Italijani. Bled in izčrpan je sedel otrok pri stari materi in Rafaela je z upognjenim hrbtom pometala ceste, po katerih se je vozilo razkošje in zabava. Siromaštvo ji je zabrisalo milino potez v obrazu se ji je začrtala skrb in beda. Skrb se ji razlotalo čelo, ki je še vedno nosilo pečat plemstva — spoštovanja pred krepostjo v enjahi! Plemenitejšje je bilo, kakor ono iz predmestja St. Germaina!

Morda bi kakšen pisatelj spisal majhno novelo o Rafaelini zgodbi, čeprav ni ta zgodba, kakor se reče, ne originalna ne napeta, ampak zelo vsakdanja.

Lahko vam dam snov za tako novelo: Spisite majhno zgodbo o ženskih modelih in jo poklonite slikarjem. Ne pišite je ostro ne sentimentalno ne pretirano, tega ni treba, ne strogo, zakaj vsi smo potrebni, da se nam pregleda.

Povejte jim, slikarjem, kako radi jih imamo, te brezskrbne, dobrodušne fante, povejte jim, kako pomnimo smo nanje, na te srečne tolmogre našega hrepnenja po lepoti! A vprašajte jih, zakaj imajo tako malo spoštovanja do svojih modelov, vprašajte jih, ali vedo, kaj postane iz večine originalov njih ustvarjanja.

Tega ne vedo. Če ti odgovore, da so mladi, njih skušnjave večje, kakor skušnjave drugih, preudari, ali si upravičen jim reči besedo. Če ti pa odgovore, da so krivi modeli, potem jim povej v obraz, da lažejo. In povej jim, da konča večina ženskih modelov v Parizu v javnih hišah; to nepobito kaže statistika.

In, ali se zdravnik moti, če pravi, da je slikar pri svojih modelih v istem položaju kakor zdravnik pri svojih pacientkah? Ljudje imajo pravico zahtevati od zdravnika pogled brez strasti; med spoštovanjem do poklica in skušnjavo moža si njegov čut časti ne more izbiti.

Naša doba postavlja umetnost višje kakor znanost, zakaj pa potem umetnik tudi ne spoštuje dovolj svoje visoke misije, da bi to spoštovanje ščitilo ženski model? Zakaj ni krepitvenih modelov, zakaj z njih obleko pade njih krepost? Mar ni model neimenovana pomočnica pri ustvarjanju njegovih del? Mar ni nevede tudi ona služabnica v tem templju, v tistem templju, v katerem je nekoč stala podoba čiste Pallas Athene?

Da, dober pisatelj bi lahko še več rekel. Poslušaj naj se teh preudarkov, če je kaj na njih; saj so resnični, saj so iz doživljajev umetnikov iz Rima in Pariza.

Naj pa ne pozabi, da so tisti, ki jih bo kritikoval, ljubljenci naše dobe. Če bo njegov članek dober, ga bodo ostro grajali, a to naj sprejme kot hvalo, zakaj "il n'y a que la verite, ui blesse". V ostalem bo spoznal, da se tolaži s tem, da človeška graja ne tehta več kakor človeška hvala.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla

bih razmer tako prisla

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na

ročnino točno.

Uprava "G. N."

Iz Jugoslavije.

Posledice brezvestnosti v zdravstveni službi.

V vasi Vilovu v titelskem srezu je revnemu kmetiču Živanu Maglovu pobežnil pes. Ker je pes pred svojim begom od doma ogrizel svinjo, je kmetič bil prepričan, da je bil pes stekel, in je sivar prijavil županu Milošu Vlasčicu. Pes se je drugega dne vrnil domov. Kje se je dotle potepal, se seveda ne ve. Župan je nato ukazal kmetiču, naj moki o tej stvari, češ, izvedo oblasti, se vas zapre zaradi pasje stekline, pač pa naj pes ubije in zakoplje. Kmetič je storil tako in župan ni naznanil stvari nikamor, niti sreskemu načelnstvu v Titlu, niti Pasturjevemu zavodu v Novem Sadu in celo tudi ne zdravniku, ki je zdravstveni referent za vilovsko občino. To je bilo sredi lanskega decembra.

Po petih tednih pa so se na ogrizeni svinji pojavili znaki stekline. Kmetič je to nemudoma javil županu, ki je poklical živnozdravnika. Ta je na svinji ugotovil steklino in odredil, da se žival zapre, dokler je ne ogleda sreski živnozdravnik. Ko je tudi ta ugotovil steklino in ukazal, da se mora svinja nemudoma zaklati in sežgati ter se morajo ostanki v ko-njednici globoko zakopati. Konjederci, ki so eiganji, pa so po živnozdravnikovem odhodu "malce izpremenili njegov ukaz. Svinjo so zaklali, ali je niso potem sežgali, temveč samo "razcvrli". Meso in ovrške so menda deloma pojedli, mast so pa, kakor so pozneje zatrjevali, porabili za kuhanje mila, kar pa tudi ni prav verjetno. Ostankov pa menda tudi niso sežgali in zakopali, temveč najbrž pustili, da so jih razveleli psi in mačke. Svinjsko glavo in menda gnjat ali plece in nekaj ovrškopava je najbrž neka ciganka odnesla v sosednjo vas. Vse to bi se ne bilo zgodilo, če bi bil vilovski župan pazil na to, da bi se živnozdravnikov ukaz točno izvršil. Tako pa je bilo 19 oseb — za toliko se je izvedelo — v nevarnosti, da v največjih mukah umro za steklino. In tudi zanje se je izvedelo, le po naključju. Samo oni kmetič Maglov je obel in poklical zdravnika, kateremu je povedal, da je jomal neko domače "zdravilo" proti steklini, ki pa mu je le še škodovalo. Tako je zdravnik izvedel vso stvar in nemudoma ukrenil vse potrebno, da se ljudje rešijo. Porabil je za cepljenje 65 ampul Pasturjevcega cepiva. Naznanil je seveda vse tudi pristojni oblasti in je bil župan za svojo nemarnost kaznovan z globo 320 dinarjev. Kdo bo plačal vse stroške in povrnil vso škodo, pa je vprašanje, ki še ni rešeno.

Toda s to vilovsko zgodbo pa stvar še ni bila končana. Oni stekli pes se je ves dan klatil daleč naokoli in je pozneje Pasturjev zavod v Novem Sadu ugotovil več primerov stekline pri pseih in mačkah. Ugotovilo se je tudi, da je neki kmet, ne da bi stvar naznanil na pristojnem mestu, zaklal brava, katero je ogrizel stekel pes. Meso te krave pa je poceni prodal sosačevcem in ga užival tudi v svoji družini, pa so se znaki stekline že začeli kazati na nekaterih osebah, ki so uživale to okuženo meso. Pasturjev zavod v Novem Sadu je, ako se je stvar izvedela, svedra s pristojnimi zdravstveni-

mi oblastmi storil vse, da se rešijo nesrečni okuženci. Ker so o stvari ni poročalo javnosti, se niti ne ve, koliko je bilo takih okuženecv in ali se je posrečilo rešiti vsem življenje.

Po štirih letih razkrinkama vlomilska tolpa.

Beograjski policiji je uspelo razkrinkati vlomilce, ki so neke decemberske noči pred štirimi leti vdrl v poslopje trgovske banke v Beogradu. Ta predren vlom je bil velika senzacija v prestolnici ne baš skromni kriminalni kroniki. V banki so bili štirje služabniki, in sicer dva v poslopiju, dva pa sta se mudila še v mestu. Ko je pri glavnem vходу avnilo, je eden od služabnikov takoj odprl, mnenje da se vrata njegova dva tovariša. Pri vratih pa so se pojavili štirje maskirani razbojniki, ki so sluzgo ovezali in pozneje prestregli še ona dva čuvaja, ki sta se vrnila iz mesta. Vse štiri služabnike so imeli zvezane in zastrazane v neki sobi, vlomilec pa so povrsti s svojim vlomilskim orodjem obdelavali velike železne blagajne. Vse trud pa je bil zaman, ker je vse vlomilsko orodje odrleklo. Preiskovalnim organom se je zdale posebno važna okolnost, da so vlomilec z največjo vmeno obdelavali malo železno blagajno, v kateri je bilo največ gotovine. Iz tega so sklenili, da jih je moral nekdo obvestiti o vsebini blagajne. Enega od bančnih slug so pod sumom soudeležbe že pred leti zaprli, pozneje pa spet izpustili ter so pozorno opazovali kretanje sumljivega sluga. Sedaj so ugotovili, da se najpajda s nevarnim tipom iz beograjske okolice in ko so oba zaprli, so razkrinkali vso tolpo ter tudi ugotovili, da so imeli ti vlomilec pred nekaj leti veliko večjo kredo pri vlonih v sodišča v Čupriji in Jagodini.

Steklina med svinjami.

V Karavukovu je med svinjami izbruhnila steklina, ki jo je povzročil pes svinjskega pastirja. Pred tremi tedni je pes zginit in ga dva dni ni bilo nazaj. Ko je čez dva dni pastir v vasi zbral svinje, je zopet našel svojega psa, niti si pa ni mogel razlagati, zakaj je pes venomer grizel svinje in se ni dal odpoditi. Tudi pastirja samega, Stefana Rudola, njegovo hčerko in blapca je pes ugriznil. Temu pa pastir ni pripisoval nobene pomena in je ostal čisto miren. O vsem tem ni ničesar povedal niti takrat, ko so obolele svinje dveh drugih kmetov. Misli so, da so svinje dobile krče, za katerimi so poginile. Ko je sedaj spet več svinj obolelo, so to prijavi-li oblasti, nakaar je prišel živnozdravnik, ki je ugotovil steklino. Svinje so takoj postrelili. Pastirja njegovo hčerko in blapca so odpeljali v Sombor bolnišnico, kjer so jih cepili proti steklini, če bo že preprosto.

Hišo zažgal in se obesil.

V vasi Turkovec blizu Čakovca je slabotni knet Luka Đavarič zažgal svojo hišo in se obesil na gredo. To je storil zaradi malenkostnega spora z ženo. Mož se v zadnjem hipu sneli v grede in prepejali v bolnico, toda njegovo stanje je zelo kritično. Mož je že večkrat poskušal končati si življenje, pa so ga vedno rešili.

V tem seznamu : : : Poučnih Knjig boste našli knjigo, ki bo vas zanimala

Angleško slovensko berilo	\$2.—
Amerika in Amerikanci (Trunk)	5.—
Angelska služba ali nauk kako se naj streže k sv. maši	10
Boj nalezljivim boleznim	75
Cerkniško jezero	1.20
Domači zdravnik po Knajpu: vezano \$1.50	1.25
Domači vrt	1.20
Govedoreja	1.50
Hitri računar	75
Gospodinjstvo	1.20
Jugoslavija (Melik) 1. zvezek	1.50
2. zvezek, 1—2 snopič	1.80
Kletarstvo (Skalič)	2.—
Kratka srbska gramatika	30
Kratka zgodovina Slovencev, Hrvatov in Srbov	30
Kako se postane državljani Z. D. in naj. novejši naseljeniški zakoni v angl. jeziku	35
Knjiga o dostojnem vedenju	50
Kubična Računica	75
Liberalizem	50
Mlada leta dr. Janesa Ev. Kreka	75
Mladeničem, 1. zvezek	50
2. zvezek	50
(Oba skupaj samo 90 centov)	
Mlekarstvo	1.—
Nemško - angleški tolmač	1.40
Nasveti za hišo in dom	1.—
Najboljša slov. Kuharica, 668 str. (Kalinšek), lepo vez.	5.—
Največji spisovnik ljubavnih in drugih pisem	75

Ojačen beton	50
Obrtno knjigovodstvo	2.50
Praktični računar	75
Perotinarstvo, broširano	1.50
Pravila za oliko	65
Psihične motnje na alkoholski podlagi	75
Prehodniki in idejni utemeljitelji ruskega idealizma	1.50
Radio, osnovni pojmi iz radio tehnike, vezano 2.—	1.75
Ročni slov. nemški slovar	90
Slovenska narodna mladina, (obsega 452 strani)	1.50
Sveto Pismo stare in nove zaveze, lepo trdo vezano	3.—
Sadno vino	40
Sadje v gospodinjstvu	75
Učna knjiga in berilo laškega jezika	60
Učna knjiga in berilo italijanskega jezika	1.—
Učbenik angleškega jezika: trdo vez 1.50	1.25
Uvod v filozofijo (Veber)	1.50
Veliki slovenski spisovnik: Zbirke pisem, listin in vlog za zasebnike in trgovce	1.25
Veliki vsevedci	80
Vošćina knjižica	50
Zbirka domačih zdravil	60
Zdravilna zelišča	40
Zgodovina umetnosti pri Slovincih, Hrvatih in Srbih	1.90
Zdravje mladine	1.25
Zdravje in bolezen v domači hiši, 2 ZVEZKA	1.20
Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev. (Melik)	
II. zvezek	80

Te in mnogo drugih knjig, lahko dobite pri KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 18th Street New York, N. Y.

BUKOV GOZD

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

44

— Kaj pa bodo rekli vaši prijatelji in znanci, ako več ne pridele na Dunaj?

Juta skrbno naslika na skupino drevja nekaj več svetlobe.

— O, imamo zelo malo prijateljev, ker smo zaradi materine boleznji živeli večinoma sami za sebe. Prijatelji, katere imamo, že vedo, da se več ne vrnem — ali pa samo pridem, da vzamem svoje stvari. In prav iz srca se vesele, da mi je bila odvzeta skrb za bližnjo bodočnost.

— Za bližnjo bodočnost? Torej boste vendar nekega dne zopet odšli iz tega kraja?

Zamišljena in z nenavadnim izrazom na svojih licih gleda pred se. V njenih očeh žari.

— Sedaj misli na njega, komur je podarila svoje srce, — si misli v vzgrizeni bolesi.

Šele čez nekaj časa odgovori Juta:

— Kdo more vedeti, kaj mi prinese bodočnost? Tukaj imam domovinsko pravico samo toliko časa, dokler mi dovoli teta Lavra. Toda dalje ne morem niti misliti, temveč se moram šteti za srečno, da morem tukaj ostati. V mojem življenju mi ni še bilo nikdar tako dobro, kot sedaj tukaj. Kdor je z materijalnimi skrbmi tako zraščel, kot sem jaz — da odhajem samo nekaj brezskrbnih otroških let — potem se čuti srečnega, ako more kakšno noč mirno zaspati, me da bi se moral v bojznijo vprašati, od kod bi prihodnji dan vzel za vsakdanji kruh.

Juta je govorila resno in Gustav jo gleda poln sočutja. Njegovo srce zagori v mehkem občutku.

— Tako težko ste se že morali boriti? — jo vpraša.

Juta globoko vzdihne.

— O, da, tega ni manjkalo. Toda o tem ne bom govorila. Sedaj mi je tako dobro, da niti nočem več misliti na skrbi in nadloge. Iz vsega srca se hočem veseliti, da morem živeti tukaj v tej lepi okolici brez vsake skrbi.

— In tukaj ne pogrešate nikogar — prav nikogar? — jo vpraša in ji ostro gleda v obraz.

Pod pogledom ji zopet rdečica sije v obraz. Obrne oči in zma-

je z glavo.

— Nikogar — seveda, moji dragi pokojni so izvezli — toda teh

tudi na Dunaju ne najdem več pri življenju, — pravi resno.

Gustav nekaj časa premišlja. Ali je mogoče, da oni, katerega je ljubila, ni več živ? Govorila je o več mrtvih. Ali je poleg matere izgubila še koga drugega? — O, da, seveda očeta tudi. Ali mogoče tudi onega drugega — Freda? Ako ni več živ — potem bi bila pro-

sta — za njega?

Gustav poskoči in zvrne svojo postavo.

Ne, ne, ne na to misliti, ne zbijati upanj, ki jih ni mogoče izpolniti! Upanja? Ali je bilo pri njem že tako daleč, da je zezal svoja upanja na smrt katerega človeka?

— Še nisva popolnoma na čistem glede najinih odnosov. Ali vam smem tedaj reči gospica Juta? Mislim, da je to od moje strani zelo ponižno.

Juta se mu nasmeje in ga poredno pogleda.

— Mislite?

— Da, — zelo ponižno. To okorno besedo morem še komaj prinesiti skozi svoje ustnice. In morate mi dovoliti.

— Ali moram res? — ga draži.

— Da, s tem dovoljenjem mi napravite veliko veselje.

— In če od vas izželim protislužbo, da mi napravite veselje?

— To bi vam prav rad vstregel, samo, ako je v moji moči. Prosim, govorite.

Proseče pogleda s svojimi čarobnimi očmi ter nadaljuje:

— Skušajte biti pravični do tete Lavre in ne hudajte se več na njo.

Pod tem prosečim pogledom bi storil tudi, kar ne bi bilo mogoče. Prime njeno roko in jo poljubi.

— Moja jeza že zelo ponehjuje. Vaša teta ima v vas prav zgovorno zagovornico. Torej, bom skušal pozabiti. Gospa Lavra ne bo za mene več "hudobna mačeha", temveč dobra žena, ki vam je izkazala dobroto. Ali je prav tako?

Juta mu gorko stisne roko.

— Hvala vam — prav lepa hvala!

— Ali vas to zelo veseli, gospica Juta?

Juta vzdihne.

— Da, zelo me veseli, ker vem, da bo enkrat prišel dan, ko vas bo sram, da ste sploh kdaj imeli kakšno slabo misel proti tej ženi.

Zamišljen jo gleda.

— Ali ste o tem trdno prepričani?

— Da, gospod Honek.

Gustav zamahne z roko.

— Oh — ali naj vedno ostanem gospod Honek?

Juta se smeje.

— Kako pa naj vam rečem?

In njegove oči žare v njen obraz.

— O, rad bi imel različna imena, s katerimi bi me klicali.

— Na primer?

— Seveda ji ne more povedati, katera nežna imena bi rad slišal iz njenih ust.

— No, na primer, — bratranec, — ji predlaga.

Juta pa napravi strog obraz.

— Odklonim, ker tako sorodstvo ni dokazano.

— Kako bi bilo z gospodom Gustav, kar je isto kot gospica Juta?

— Dobro, naj bo, gospod Gustav.

In Gustav ji zopet poljubi roko.

Juta kane in pravi:

— Sedaj pa moram zopet domov.

Gustav pogleda na uro.

— Res, ura zelo naglo teče v vaši družbi. Ako mi dovolite, vas nekaj poto spreminim.

— In tuše delo? — ga podraži.

Gustav se smeje.

— Ko pridem sedaj domov, me Katerina ne bo pustila k pisalni mizi, dokler nisem povzeli okusnega kosila, ki mi ga je pripravila. In pred dvema to ni gotovo.

Gustav nese Jutino slikarsko orodje in gresta v veselem pomenku ob potoku.

Ko pa je bilo od daleč videti ograjo parka, se poslovita. Sezeta si v roke in se iskreno pogledata.

In Juta zopet zardi, toda se naglo obrne in gre dalje.

Gustav gleda na njo.

— Vse mi to deklet pogleda tako gorko in prisrčno, da bi skoro prišel na neumne misli, ako ne bi vedel, da ljubi drugega — njega, ki ga je poljubila pred mojimi očmi. (Dalje prihodnjič.)

"MI JAPONCI MORAMO REŠITI RUŠE"

V harbinskem dnevniku "Naš put" je izšel te dni zanimiv, obširen pogovor nekega ruskega novinarja z vodjo japonske vojne stranke generalom Arakijem. Ruski novinar se je mudil v Tokiju in zanimalo ga je, kaj misli ta japonski general o Rusiji. Generalovi namizi so tem zanimivejši, ker predstavlja Araki tisto japonsko javnost, ki se navdušuje za vojno z Rusijo. General Araki je pravoslavne vere in izdaja se za prijatelja ruskega naroda.

"Evropska kultura je zašla v slepo ulico, ona preživlja krizo, kakršne svet še ni videl. V Evropi je zmagoval duh egoizma, duh materialne sebičnosti, osebne koristi, slepe in naivne vere v materializem. Vsak je zastrujen s sebičnimi prizadevanji, vsak živi samo zase. Duh poštenosti in ljubezni do bližnjega sta za vedno zapustila Evropo. Marxizem je zadnja beseda evropske civilizacije, ta pokret dokončuje razpad Evrope. Marxisti so namreč najdoslednejši materialisti, skrajni sebičnejši. Vsi evropski narodi so postali žrtve svoje marxizma prečete inteligence.

Posebno ruski narod preživlja težko preizkušnjo, te zmage gmote nad duhom in plačuje za grehe Evrope. Trpljenje ruskega naroda mora vzbuditi sočutje pri vseh, ki imajo vsaj še malo človeškega čuta v sebi. Vsak narod je dolžan prispevati k rešitvi ruskega naroda, da ga iztrgamo iz strašnih muk. To je naša vselovška dolžnost. Toda zakaj noben narod ne stori te svete dolžnosti napram trpečim bratom? Ker je Evropa zastrujena s

strupom, ki ga je vsesala, in sicer z duhom teptanja in sramotjenja vsega, kar je bilo prej človeku in človeštvu sveto.

Nasprotno se pa Japonska zdaj duhovno preraja. V Japoncih vedno bolj prevladuje idealizem. Naj bodo drugi narodi s tem zadovoljni ali ne, mi Japonci moramo rešiti ruski narod. Če je vse druge narode potegnil v svoj vrtnec požrešni egoizem in če jim je samo za osebne koristi, da ne sočustvujejo z umirajočim ruskim narodom, Japonci ne smejo posnemati evropskih narodov, oni ne smejo pozabiti svoje zgodovinske naloge, čistega japonskega načela portovalnosti, načela borbe za pravico in pravičnost. — Človeštvo blodi zdaj v megli, toda na koncu ne nevihte se že vidi jasno nebo. Majski dan pride in prinese nam svobodo, radostno življenje. Obzorje bo zopet čisto in jasno. Da pa napočti ta dan, moramo v prvi vrsti rešiti ruski narod. Iztrgati iz njegove Golgote in vrniti Rusom zopet mirno življenje."

Čudno se slišijo te besede japonskega generala, predstavnika tiste Japonske, ki komaj čaka, da bi odtrgala od Rusije velik del njene zemlje. Japonci bi bili že davno vdrti v Sibirijo, če bi se ne bali silnega odpora Rusov samih in morda tudi drugih držav. O ljubezni do bližnjega pač ne more govoriti japonski general, ki komaj čaka, da bi mogel potegniti meč in pogrniti stotisoče nedolžnih žrtev v smrt. Take besede so preveč prozorne, da bi pameten človek ne vedel, kaj tiči za njimi. Če bodo Japonci reševali ruski narod, bo moral še dolgo čakati na rešitev. Sicer se bodo pa Rusi sami znali zahvaliti za tako rešitev, če bo japonski general preveč razžal s sabljo in prodajal svojo dvomljivo ljubezen do ruskega naroda.

IGRE

PET LET V SIBIRSKEM

MORJU

V kratkem bodo izmenjali ruski naselbino, ki je v velikih mukah odrezana od civilizacije preživela pet samotnih let na Wranglovem otoku na dalekem sibirskem severu. Kolonija je štela samo deset duš. Njena naloga je obstajala v tem, da je pazila na okolnosti, ki bi u-
tegnile odkriti trgovsko pot skozi Ledeno morje, kar je že dolgo cilj ruske vlade.

Kolonija je bila vseh pet dolgih let na svoji postojanki. Samo zdaj pa zdaj je priletelo v njeno bližino kakšno četalo. To je bilo vse, kar je imela od sveta. V prvem čas-
su je skrbel za zvezo s svetom vsaj radio, ki pa se je pred dvema letoma pokvaril. Čeprav je bila na-
selbina dobro založena z živili, ven-
dar je trpela njena deseterica groz-
ne muke zaradi popolne izolacije. Ledolomilec "Četjuškin" je hotel na-
jorniti kolonijo.

Benedikt trgovci, Igrakaz v 5. dejanju	60
Cyrus de Bergerac, Hričična kome- dija v petih dejanjih. Trdo ve- zano	1.70
Edita, drama v 4. dej.	60
Gospa z morja, 5. dej.	75
Lokalna točnica, 3. dej.	50
Marta, Semerj v Richmondu, 4. dejanja	30
Ob vojski, Igrakaz v štirih slikah	30
Tončkovca sajne na Mihaljev več- er, Mladinska igra s petjem v 3. dejanju	60
R. U. K. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek), vez.	45
Revizor, 5. dejanju, trdo vezano	75
Za krit in svobodo, Igrakaz v 5. dejanjih	35
Ljudski oder:	
5. zv. Po 12 letih, 4. dejanja	60
11. zv. Zapravljenec	60
12. zv. Skopuh	60
Zbirka ljudskih iger:	
3. snopč. Mila pod zemljo, Sv. Neža, Sanje	60
13. snopč. Vestalica, Smrt Marije Devce, Marijin otrok	30
14. snopč. Sv. Boštjan, Junakinja deklica, Materin blagoslov	30
15. snopč. Turki pred Dunajem, Fahjola in Neža	30
20. snopč. Sv. Just; Ljubezen Marijinega otroka	30

KNJIGARNA
"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
NEW YORK CITY

PET LET V SIBIRSKEM MORJU

V kratkem bodo izmenjali rusko naselbino, ki je v velikih mukah odrezana od civilizacije preživela pet samotnih let na Wranglovi otoku na dalekem sibirskem severu. Kolonija je štela samo deset duš. Njena naloga je obstajala v tem, da je pazila na okolnosti, ki bi utegnile odkriti trgovsko pot skozi ledeno morje, kar je že dolgo cilj ruske vlade.

Kolonija je bila vseh pet dolgih let na svoji postojanki. Samo zdaj pa zdaj je priletelo v njeno bližino kakšno letalo. To je bilo vse, kar je imela od sveta. V prvem času je skrbel za zvezo s svetom vsaj radio, ki pa se je pred dvema letoma pokvaril. Čeprav je bila naselbina dobro založena z živili, vendar je trpela njena deseterica grozne muke zaradi popolne izolacije. Ledolomilec "Čeljuskin" je hotel na jesen izmenjati moštvo, toda preden je prispel na cilj, se je razbil in potopil v ledenih masah.

Takrat je ruska vlada poslala na Wranglov otok letalo z nadomestnimi zdravili in živili. Poleg tega je prejela kolonija tudi nove dele za radioapar, ki je kolonistom v zapuščenosti oznanil ve-

Cena DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

"USTAVITE VLAK!"

Iz Melbourneja poročajo: Na glavni postaji v Melbourneju je stal te dni za odhod pripravljene brzi vlak. Uradnik, ki je imel službo, je že dal znamenje za odhod, ko je pridirjala na peron dama in začela krčevito plakati, videča, da se vlak že premika. Vse postajne osebe se je zbralo okoli dame, ki je hlapala brez prestanka in ponavljala besede: "Ustavite vlak! Hitro, hitro!" Solze so jo tako dušile, da sploh ni utegnula izdaviati, za kaj gre. In neki uradnik, ki je mislil, da se je moralo zgoditi nekaj važnega, je res urno stekel k telefonu ter dal bližnji postaji nalog, naj ustavijo brzi vlak. Na postaji so medtem pripravili lokomotivo, ki je neutrušno hlapajočo damo odpeljala za vlakom, ki ga je dosegla na naslednji postaji.

Ko se je to zgodilo, je izstopila in — še vedno v hlapajočem stanju — motrila potnike, kakor da bi imela nekoga med njimi. In glej! Trenutoma si ji je utrgal iz prsi radosten vzkič — pri nekem oknu je bila spoznala svojega moža! Železniški uradnik, ki se vedno ni razumel, za kaj gre, je odvedel damo, kakor se spodobi kavalirju, k oknu, ki mu ga je dama označila. Tam se je ženska vrgla svojemu možu okrog vratu in ga je začela poljubljati, kakor da je iz uma. Potem se je z nepopisnim navdušenjem zahvaljevala uradnikom za njihovo prijaznost.

Kaj je bilo za tem? Mož dame se je odpeljal na daljši dopust in ona ga je hotela pred odhodom še enkrat objeti in poljubiti. Prišla pa je preporno na postajo, da bi mogla to storiti. Ker je bila to prva ločitev od moža po nedavni poroki, si ni mogla kaj, da ne bi tega dosegla s kakršnimi koli sredstvi. — Sredstva pa bodo na koncu vendarle draga, kajti železniška uprava je sklenila, ko je izvedela vzrok tega nenavadnega prometnega zastoja, da mora dama plačati vse stroške za zamudo in vrhu tega še odškodnino uradnikom, ki jih je tako grdo potegnili za nos.

selo vest, da je ledolomilec "Krasin" na potu k Wranglovi otoku in da bodo kolonisti v kratkem izmenjani in odrešeni.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

210 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS

30. avgusta:
Paris v Havre
31. avgusta:
Europa v Bremen
Leviathan v Havre

KRETANJE PARNIKOV ZA MESECO
SEPTEMBER, 1934

1. septembra:
Conte di Savoia v Havre
3. septembra:
Champlain v Havre
4. septembra:
Statendam v Boulogne sur Mer
5. septembra:
Majestic v Cherbourg
Deutschland v Hamburg

ODPLUTJE PARNIKOV ZA MESECO
AVGUST 1934

4. avgusta:
Conte di Savoia v Genoa
Champlain v Havre
Bremen v Bremen

8. avgusta:
Aquitania v Cherbourg
Deutschland v Hamburg

10. avgusta:
Olympic v Cherbourg

11. avgusta:
Satornia v Trst
Leviathan v Havre
Paris v Havre
Europa v Bremen

14. avgusta:
Statendam v Boulogne

15. avgusta:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

16. avgusta:
Majestic v Cherbourg

18. avgusta:
Rex v Genoa
De France v Havre
Beregaria v Cherbourg

20. avgusta:
New York v Hamburg

24. avgusta:
Roma v Genoa

25. avgusta:
Lafayette v Havre
Aquitania v Cherbourg
Bremen v Bremen

29. avgusta:
Olympic v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
Washington v Havre

7. septembra:
Pennland v Havre
Beregaria v Cherbourg

8. septembra:
Volendam v Boulogne sur Mer
De France v Havre

11. septembra:
Bremen v Bremen

12. septembra:
Aquitania v Cherbourg
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

14. septembra:
Olympic v Cherbourg

5. septembra:
Lafayette v Havre

15. septembra:
Milwaukee v Hamburg
Rex v Genoa
Volendam v Boulogne sur Mer

18. septembra:
Paris v Havre
Europa v Bremen

19. septembra:
Pres. Roosevelt v Havre
New York v Hamburg

20. septembra:
Majestic v Cherbourg

22. septembra:
Champlain v Havre
Beregaria v Cherbourg
Satornia v Trst

23. septembra:
Statendam v Boulogne sur Mer

28. septembra:
Manhattan v Cherbourg
Washington v Havre
Albert Ballin v Hamburg

29. septembra:
Conte di Savoia v Genoa
De France v Havre
Bremen v Bremen

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASNO PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

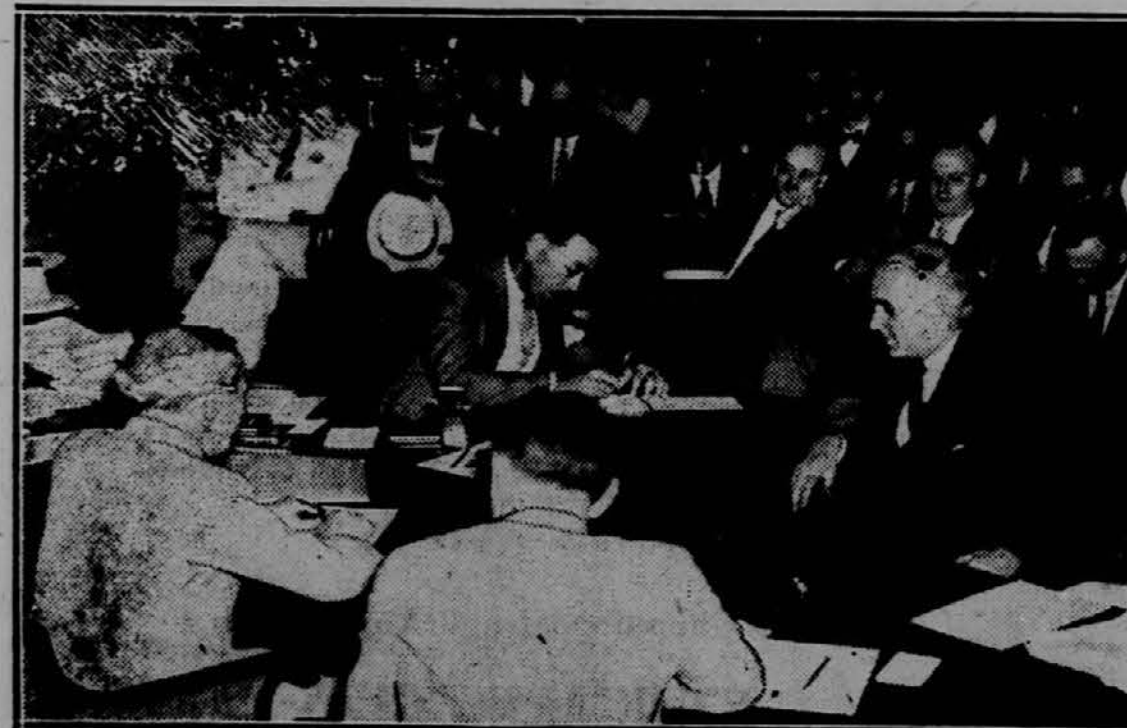
"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

BIVŠI POMOŽNI DRŽAVNI TAJNIK

profesor Raymond Moley (na desni) je nastopil kot priča pred kongresnim odborom, ki preiskuje nazivsko propagando v Združenih državah. Moleyevo razkritje so povzročila veliko presenečenje.